รายงานสถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร (Situation Report)
ประจำเดือนสิงหาคม 2569

1. มูลค่าการค้าสินค้าเกษตรระหว่างไทยกับจีน (สถิติการนำเข้าสินค้าเกษตรที่สำคัญจากไทยของจีน)

รายการ	เดือนกรกฎาคม 2569				เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2569			
	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	%Δ Y/Y	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	ปริมาณนำเข้า (ตัน)	%Δ Y/Y
น้ำยาง (HS 4001.1000)	5.44	-56.61	3,041	-66.16	172.71	-27.73	122,715	-22.38
ยางแผ่นรมควัน (HS 4001.2100)	12.40	17.38	4,521	1.64	156.86	-7.42	70,255	0.24
ยาง TSNR (HS 4001.2200)	100.74	27.74	44,636	2.59	655.10	-17.81	322,551	-19.22
ยางผสม (HS 4002.8000)	330.45	31.06	158,116	20.13	2,164.22	6.31	1,113,230	7.90
ทุเรียน (HS 0810.6000)	763.40	4.34	209,642	6.97	4,548.38	38.42	1,036,272	38.93
มังคุด (HS 0804.5030)	69.91	-33.47	35,624	-47.92	382.97	-13.61	148,514	-29.90
ลำไย (HS 0810.9030)	6.84	24.38	4,714	11.27	175.00	-31.75	135,571	-37.16
มะพร้าว (HS 0801.1200) In the inner shell (endocarp)	26.76	-17.77	34,556	-31.74	180.01	28.28	270,395	63.35
มันสำปะหลังแห้ง (HS 0714.1020)	10.84	-89.83	40,419	-92.16	191.36	-69.64	798,312	-75.11
ข้าวสาร (HS 1006.3020)	8.53	-75.98	10,936	-85.05	85.22	-53.98	121,516	-62.76
กุ้งและปู (HS 0306)	25.64	0.50	2,477	4.62	174.12	6.88	16,509	5.71

หมายเหตุ: %Δ Y/Y หมายถึง ร้อยละการเปลี่ยนแปลงเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า

2. สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตรที่สำคัญและแนวโน้ม (ข้อมูลจากเว็บไซต์ศุลกากรแห่งชาติจีน)

- สถานการณ์การนำเข้าส่งออกสินค้าเกษตรเดือนมกราคม - กรกฎาคมของจีนปี 2569 มีมูลค่าการนำเข้าส่งออกรวม 192,947 ล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยมีการส่งออกสินค้าเกษตร มูลค่า 62,121 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 7.7 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า และมีการนำเข้าสินค้าเกษตร มูลค่า 130,826 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.7 โดยจีนเสียดุลการค้ามูลค่า 68,705 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

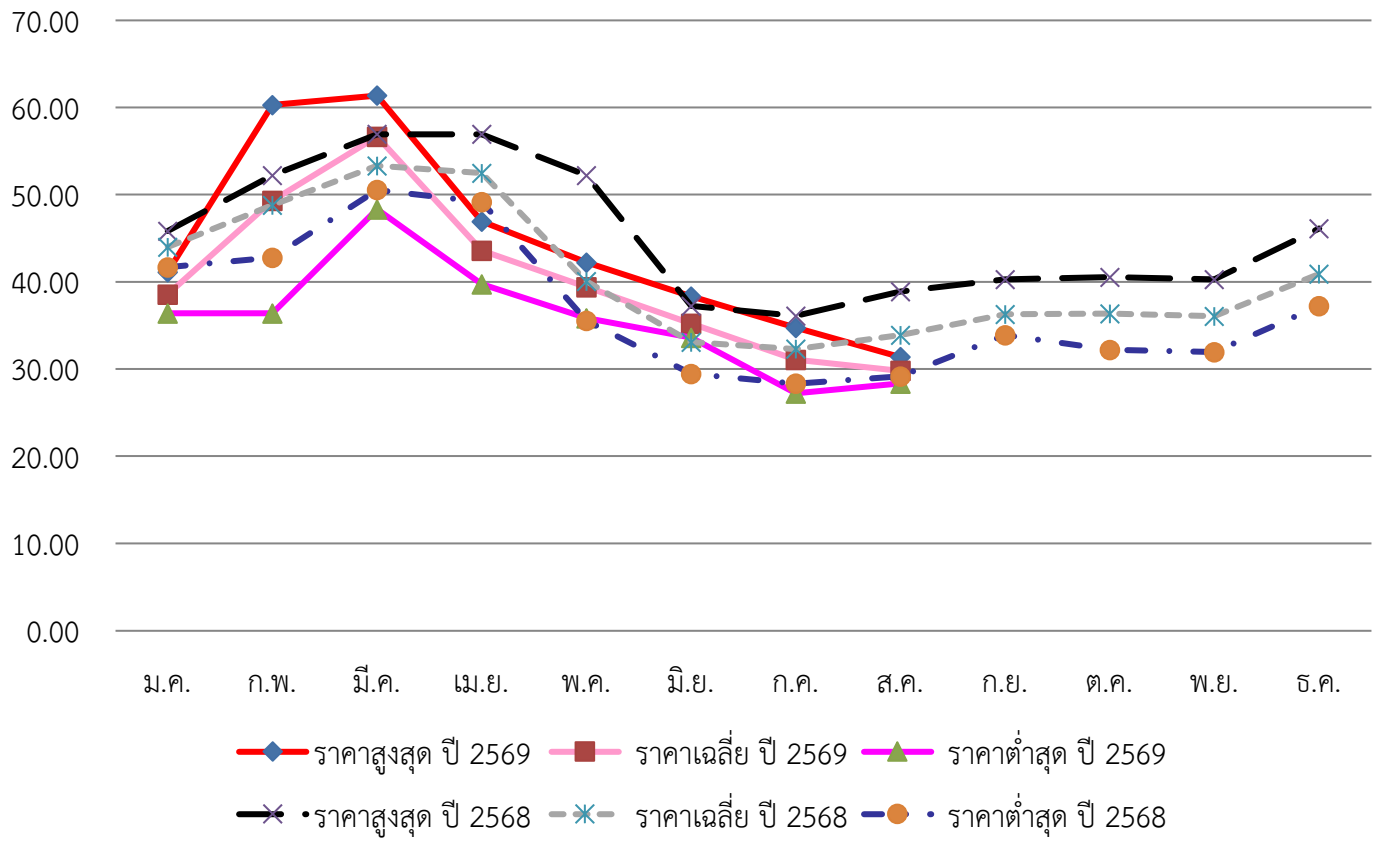
รายการ	เดือนกรกฎาคม 2569				เดือนมกราคม - กรกฎาคม 2569			
	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่าส่งออก (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่านำเข้า (ล้าน USD)	%Δ Y/Y	มูลค่าส่งออก (ล้าน USD)	%Δ Y/Y
ธัญพืชและพืชอาหาร	6,761.87	14.4	98.71	-7.7	36,957.51	14.3	957.47	-2.2
น้ำมันพืชบริโภค	797.09	19.6	n/a	n/a	5,264.54	15.6	n/a	n/a
ผักและเห็ดบริโภค	n/a	n/a	994.92	-10.8	n/a	n/a	7,125.06	-7.5
ผลไม้สด/แห้ง และนัต	1,942.10	11.2	533.37	5.7	12,252.73	4.0	4,321.00	15.9
เนื้อสัตว์และเครื่องใน	2,074.14	1.1	296.93	31.9	15,225.14	11.9	1,793.24	32.6
สินค้าสัตว์น้ำ	1,937.75	13.8	1,625.77	-2.7	14,031.13	25.4	11,413.03	-0.5
ฝ้าย	169.21	66.6	n/a	n/a	1,745.93	80.1	n/a	n/a
น้ำตาลบริโภค	175.64	-46.8	n/a	n/a	637.26	-23.9	n/a	n/a

- เดือนกรกฎาคม 2569 จีนมีการนำเข้ายางพาราธรรมชาติ (HS 4001) 195,220 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคมของปี 2568 ลดลงร้อยละ 7.54 มูลค่านำเข้า 411.46 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 15.40 โดยมีการนำเข้าตั้งแต่เดือนมกราคม-กรกฎาคม 2569 รวม 1,600,242 ตัน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า ลดลงร้อยละ 4.01 มูลค่านำเข้า 3,002.50 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 3.88 และมีการนำเข้ายางสังเคราะห์ (HS 4002) 384,796 ตัน เมื่อเทียบกับเดือนกรกฎาคมของปี 2568 ลดลงร้อยละ 9.10 มูลค่านำเข้า 867.78 ล้านดอลลาร์สหรัฐ เพิ่มขึ้นร้อยละ 11.31 โดยมีการนำเข้าตั้งแต่เดือนมกราคม-กรกฎาคมของปี 2569 รวม 2,915,161 ตัน เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้า ลดลงร้อยละ 4.18 มูลค่านำเข้า 5,844.03 ล้านดอลลาร์สหรัฐ ลดลงร้อยละ 1.76

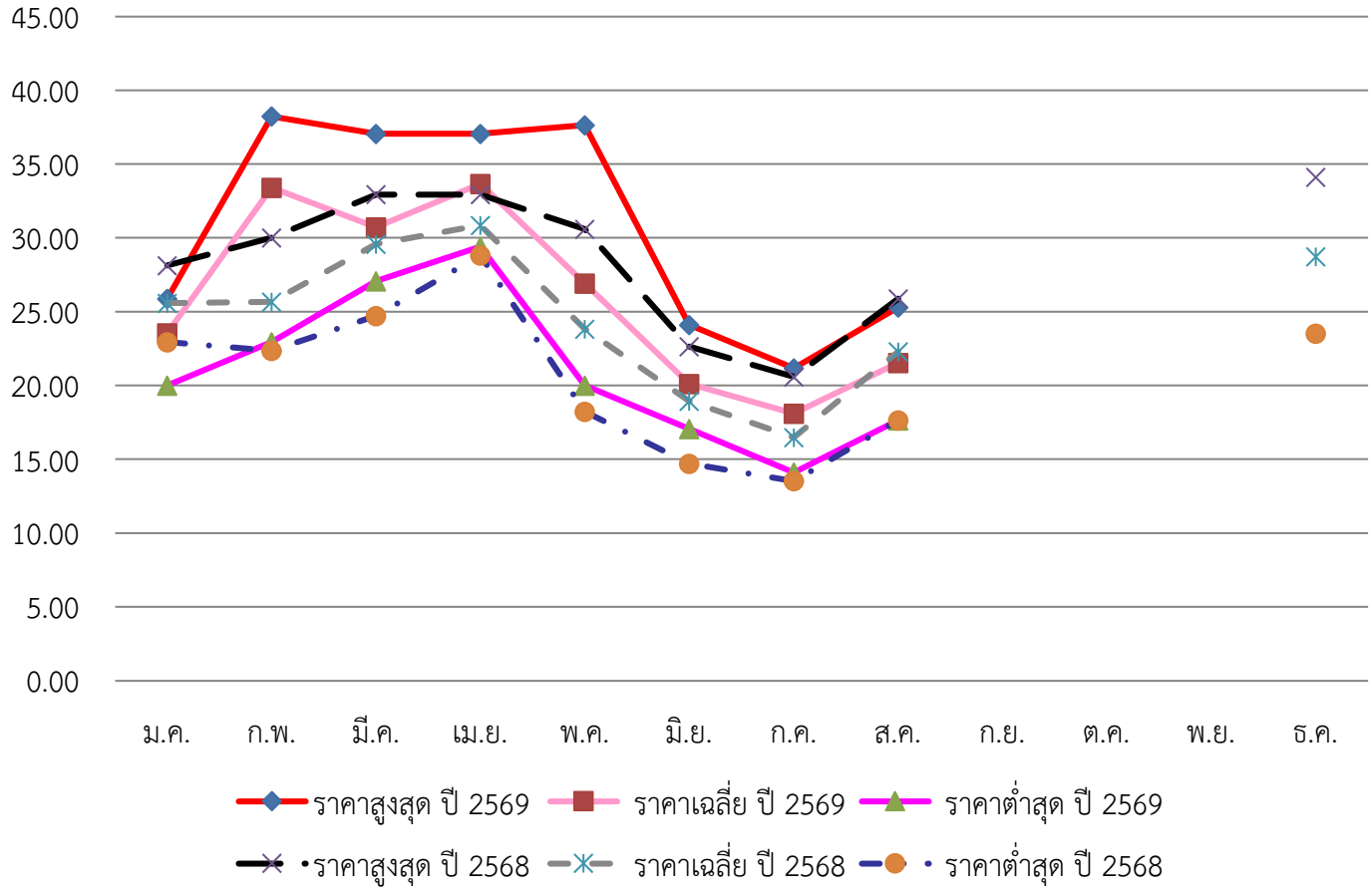
- **ราคาทุเรียน มังคุด ลำไย และมะพร้าวอ่อนไทยที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว เดือนสิงหาคม 2569**

ชนิดผลไม้	ราคาเฉลี่ย ส.ค. 69 (หยวน/กก.)	ราคาเฉลี่ย ส.ค. 68 (หยวน/กก.)	%Δ Y/Y
ทุเรียน	29.81	33.90	-12.05
มังคุด (เกรด 1)	21.53	22.30	-3.46
ลำไย (เกรด 1)	13.33	11.93	11.76
มะพร้าวอ่อน	10.91	9.61	13.55

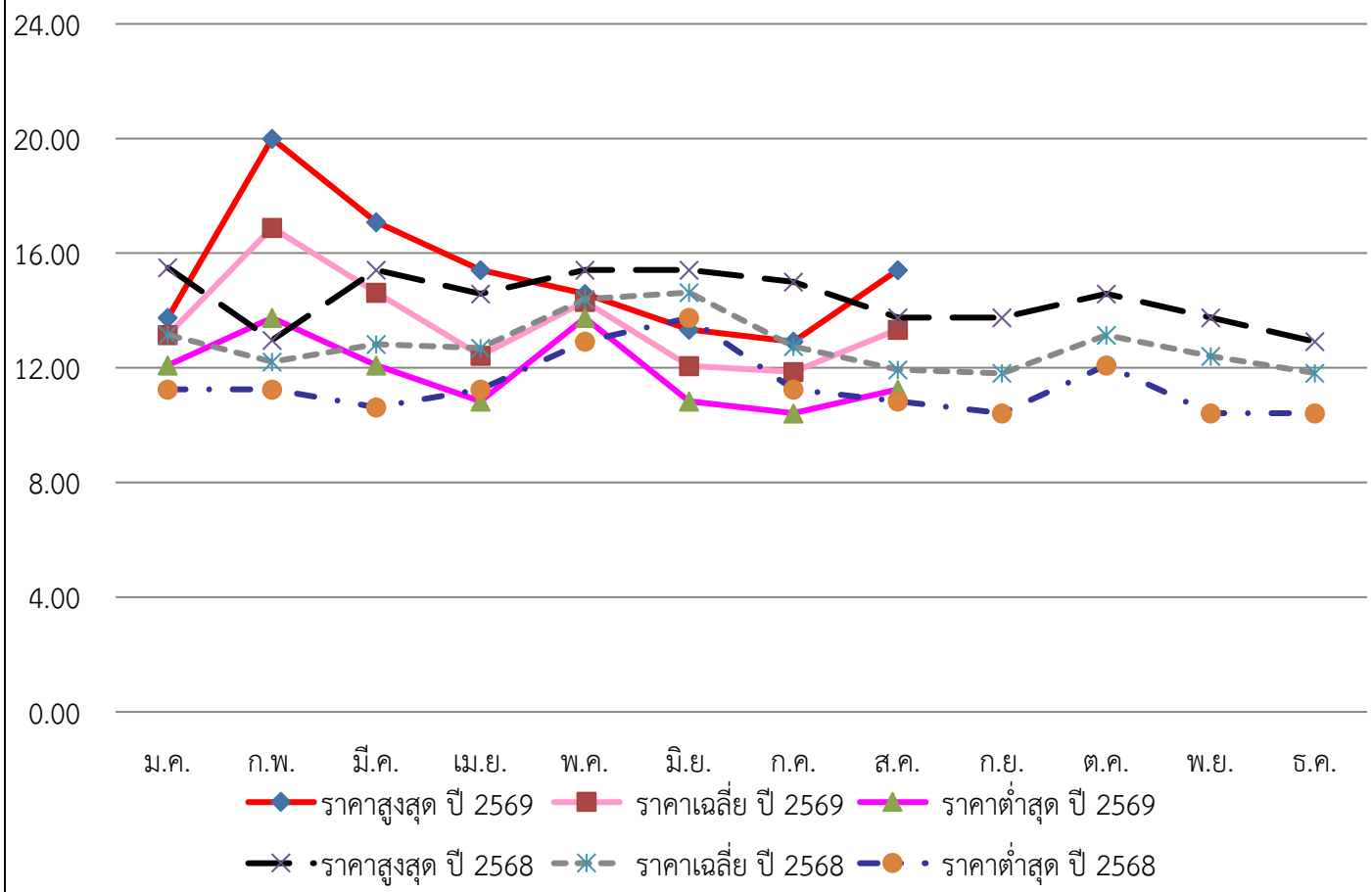
กราฟแสดงราคาขายส่งทุเรียนไทยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว
รายเดือนของปี 2568-2569 (หยวน/กก.)

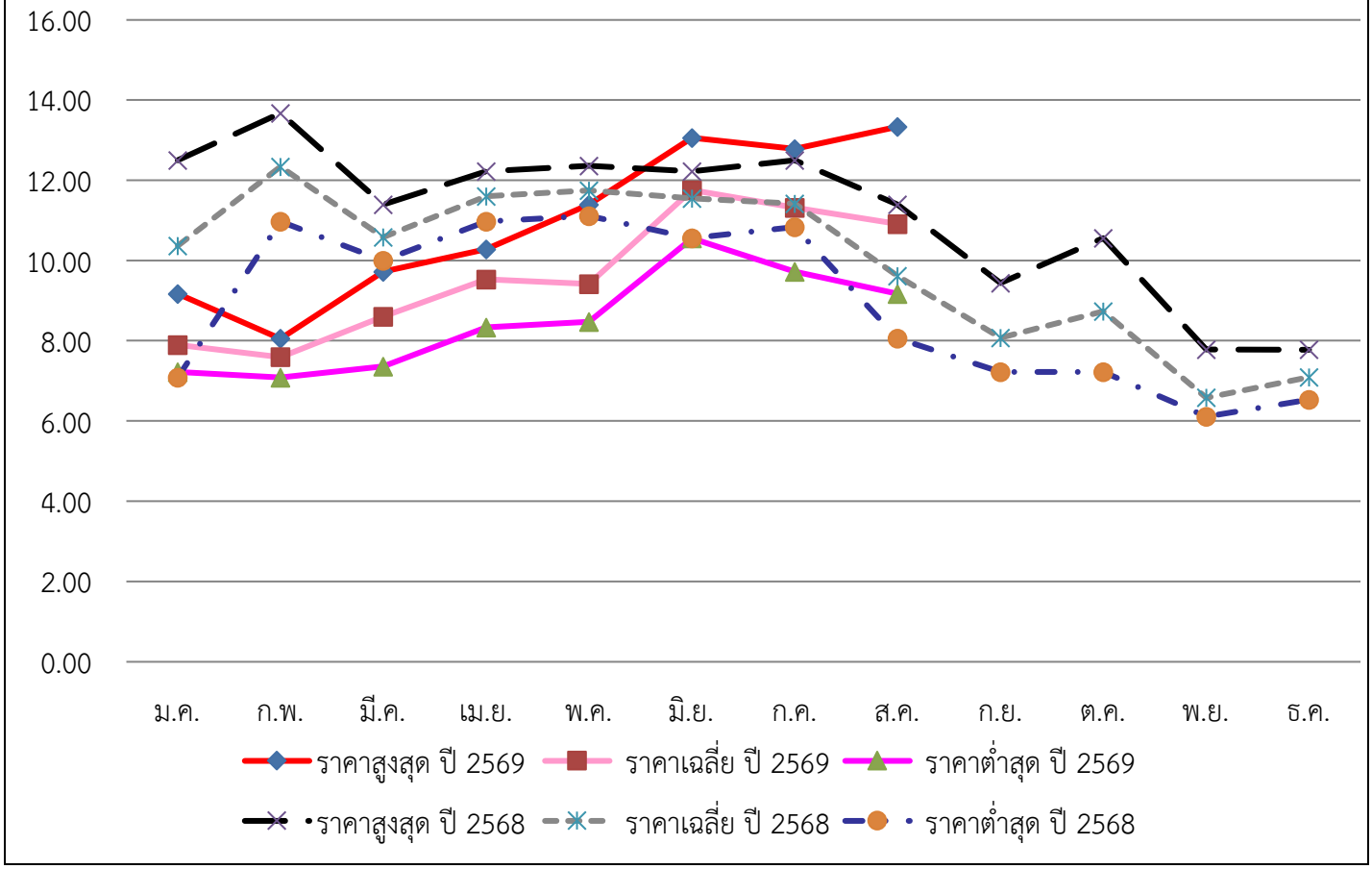
กราฟแสดงราคาขายส่งมังคุด (เกรด 1) ไทยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว
รายเดือนของปี 2568-2569 (หยวน/กก.)

กราฟแสดงราคาขายส่งลำไย (เกรด 1) ไทยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว รายเดือนของปี 2568-2569 (หยวน/กก.)

กราฟแสดงราคาขายส่งมะพร้าวอ่อนไทยในตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานนครกว่างโจว รายเดือนของปี 2568-2569 (หยวน/กก.)

- **ราคาค้าส่งสินค้าสัตว์น้ำที่สำคัญเมืองเซี่ยเหมิน เดือนสิงหาคม 2569** (ข้อมูลจากกรมพัฒนามหาสมุทรเมืองเซี่ยเหมิน)

รายการ	ราคา (หยวนต่อ กก.)				หมายเหตุ
	วันที่ 7	วันที่ 14	วันที่ 21	วันที่ 28	
ปลาช่อน (Northern Snakehead)	19	19	18	18	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปลาจาระเม็ดทอง (Golden Pompano)	43	43	46	44	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปลากะพงจุด (Spotted Sea Bass)	26	26	29	29	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปลาครอคเกอร์สีเหลือง (Large Yellow Croaker)	46	46	40	40	สดแช่เย็น (เพาะเลี้ยง)
ปลากะรังไข่มุก (Pearl Gentian Grouper)	69	69	60	60	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
ปลาเฉาฮื้อ (Grass Carp)	18	18	18	19	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
หอยเป๋าฮื้อ (Abalone)	70	70	60	60	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)
กุ้งขาวแวนาไม (Litopenaeus Vannamei)	58	58	56	60	มีชีวิต (เพาะเลี้ยง)

3. ประเด็นปัญหา อุปสรรค และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการค้าสินค้าเกษตรของไทย รวมถึงแนวทางการแก้ไขปัญหา

3.1 ทุเรียน

- ทุเรียนเป็นผลไม้ที่ตลาดจีนมีความต้องการสูง ในขณะที่ประเทศผู้ผลิตทุเรียนต่าง ๆ ในอาเซียนต่างเข้ามาแย่งส่วนแบ่งทางการตลาดเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทุเรียนสดที่จีนอนุญาตให้นำเข้าได้จากไทย เวียดนาม ฟิลิปปินส์ มาเลเซีย กัมพูชา และสปป.ลาว ณ วันที่ 7 กันยายน 2569 เมื่อเทียบกับวันที่ 6 สิงหาคม 2569 พบว่า สวนทุเรียนเวียดนามที่ได้รับขึ้นทะเบียนส่งออกไปจีนกับทาง GACC (ศุลกากรแห่งชาติจีน) มีจำนวน 1,644 สวน (เดิม 1,244 สวน) โรงคัดบรรจุ 306 โรง (เดิม 140 โรง) ในส่วนของสวนทุเรียนฟิลิปปินส์ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC มีจำนวน 818 สวน (เดิม 809 สวน) และโรงคัดบรรจุ 23 โรง เท่าเดิม มาเลเซียมีสวนทุเรียนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC จำนวน 159 สวน (เดิม 152 สวน) และโรงคัดบรรจุ 65 โรง (เดิม 63 โรง) และในส่วนของกัมพูชามีสวนทุเรียนที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับ GACC มีจำนวน 170 สวน และโรงคัดบรรจุ 38 โรง เท่าเดิม ในขณะที่ยังไม่มีสวนทุเรียนและโรงคัดบรรจุทุเรียนของสปป.ลาว ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนกับทาง GACC รวมถึงการที่ทุเรียนที่เพาะปลูกในมณฑลไห่หนานจะให้ผลผลิตเป็นปีที่ 4 ในปีนี้ (คาดว่าจะมีผลผลิตราว 2,500 ตัน ออกช่วงปลายเดือนมิถุนายน-กันยายน) เกษตรกร ผู้ประกอบการโรงคัดบรรจุ และผู้ส่งออกของไทยจึงควรให้ความสำคัญกับการควบคุมคุณภาพและมาตรฐานทุเรียนอย่างเข้มงวด โดยเฉพาะปัญหาทุเรียนอ่อน การควบคุมแมลงศัตรูพืช และการป้องกันปัญหาสารตกค้างและโลหะหนัก รวมถึงการพัฒนาแบรนด์ของตนเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่ง และสร้างการรับรู้เกี่ยวกับแบรนด์ต่อผู้บริโภคไปพร้อมกัน

4. สถานการณ์ด้านการเกษตรที่สำคัญของประเทศที่รับผิดชอบ

4.1 การเพาะปลูกทุเรียนให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของตำบลจื้อจ้งในมณฑลไห่หนาน

ในช่วงกลางฤดูร้อนของเกาะไห่หนาน (ไหหลำ) ผลไม้นานาชนิดส่งกลิ่นหอมอบอวล เมื่อก้าวเข้าสู่ฐานปลูกทุเรียนผืนใหญ่ในตำบลจื้อจ้ง อำเภอปกครองตนเองชนชาติหลีเล่อตง กลิ่นหอมหวานละมุนของทุเรียนผสานกับไอชื้นจากขุนเขาพัดเข้าปะทะใบหน้า เบื้องหน้าเป็นสวนทุเรียนขนาดใหญ่ทอดตัวลดหลั่นไปตามเนินเขา ต้นทุเรียนเขียวชอุ่มเรียงรายอย่างเป็นระเบียบ ผลทุเรียนสีเขียวอวบอิ่มซ่อนตัวอยู่ใต้ใบขนาดใหญ่ ห้อยหนักอึ้งอยู่ตามกิ่งก้าน

ตลาดผลไม้สดระดับพรีเมียมของจีนที่เคยถูกผูกขาดด้วยทุเรียนนำเข้ามาอย่างยาวนาน ปัจจุบันกำลังมีทุเรียนคุณภาพดีที่ปลูกในประเทศเข้ามามีส่วนแบ่งในตลาด ด้วยอาศัยข้อได้เปรียบทางธรรมชาติอันโดดเด่น เทคโนโลยีการเพาะปลูกที่คิดค้นปรับปรุงขึ้นเอง ตลอดจนการบูรณาการภาคการเกษตร วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกัน ทุเรียนเล่อตงกำลังเดินหน้าสร้างเส้นทางการฟื้นฟูชนบทที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยี และสร้างรายได้จากหลากหลายช่องทางให้แก่ชุมชน

บ่มเพาะสายพันธุ์ที่เหมาะสมกับท้องถิ่น

เขตเพาะปลูกทุเรียนหลักของตำบลจื้อจ้งในอำเภอฯ เล่อตง ตั้งอยู่ติดกับพื้นที่ป่าฝนดั้งเดิมอันอุดมสมบูรณ์ สวนผลไม้ขนาดใหญ่กระจายตัวไปตามแนวภูเขา ต้นทุเรียนเติบโตแข็งแรง ทรงต้นเป็นระเบียบ สภาพแวดล้อมภายในแปลงปลูกมีอากาศบริสุทธิ์และชุ่มชื้น ปราศจากมลพิษทางอุตสาหกรรม ขณะที่สภาพภูมิอากาศเฉพาะถิ่นบนภูเขาช่วยสร้างเงื่อนไขที่เหมาะสมอย่างยิ่งต่อการติดผลตามธรรมชาติและการสะสมน้ำตาลในผลทุเรียน

นายหยาง เซิงไฉ รองผู้อำนวยการสำนักงานเกษตรและกิจการชนบทอำเภอฯ เล่อตง เผยว่า เมื่อเทียบกับแหล่งปลูกอื่น ๆ ตำบลจื้อจ้งมีข้อได้เปรียบที่โดดเด่นในการพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียน เนื่องจากตั้งอยู่บริเวณละติจูด 18 องศาเหนือ ซึ่งถือเป็นแนวพื้นที่ที่เหมาะสำหรับการปลูกผลไม้เมืองร้อน มีแสงแดดเพียงพอ ขณะที่ในฤดูแล้งมีอุณหภูมิระหว่างกลางวันและกลางคืนแตกต่างกันมาก เอื้อต่อการสร้างตาดอก (flower bud) และการสะสมน้ำตาล โดยความหวานของผลทุเรียนสูงสุดอาจแตะ 40 บริกซ์ (Brix) นอกจากนี้ แนวเทือกเขาทางตอนเหนือยังทำหน้าที่เป็นปราการธรรมชาติช่วยป้องกันลม ลดผลกระทบจากพายุไต้ฝุ่นและความเสียหายจากผลร่วงได้อย่างมีประสิทธิภาพ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเนินลาดเอียงระบายน้ำได้ดี มีทั้งอ่างเก็บน้ำและน้ำจากภูเขาที่สามารถจัดหาน้ำได้อย่างสม่ำเสมอ ประกอบกับดินลูกรังแดง (Lateritic red soil) ที่อุดมด้วยอินทรียวัตถุ จึงเหมาะสมอย่างยิ่งต่อการเจริญเติบโตของทุเรียน

อย่างไรก็ตาม สภาพธรรมชาติที่เอื้ออำนวยไม่ได้หมายความว่าจะสามารถปลูกทุเรียนคุณภาพสูงได้โดยง่าย เมื่อย้อนเล่าถึงประสบการณ์การนำพันธุ์ทุเรียนเข้ามาปลูกในช่วงแรก นายอวี๋ เฉียง ประธานบริษัทไห่หนาน หมิงหลิว อะกริคัลเจอร์ เทคโนโลยี จำกัด กล่าวว่า ตอนนั้นได้ยินว่า

ตำบลจื้อจ้งเหมาะกับการปลูกทุเรียน จึงนำต้นกล้าทุเรียนคุณภาพดีจากพื้นที่อื่นเข้ามาปลูก และใช้มาตรฐานการเพาะปลูกจากพื้นที่ต้นทางแทบทั้งหมด แต่กลับพบว่าต้นทุเรียนไม่สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมได้ ปริมาณการติดผลจึงไม่เคยเพิ่มขึ้นตามที่คาดหวังไว้

ในช่วงต้นปี 2567 บริษัทฯ ลงทุนกว่า 60 ล้านหยวน เข้ารับช่วงสวนทุเรียนแห่งนี้ ซึ่งมีพื้นที่ 345 ไร่ และปลูกทุเรียนมาแล้ว 4 ปี ในเวลานั้นผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยมองว่าการลงทุนครั้งนี้มีความเสี่ยงสูง แต่การตัดสินใจดังกล่าวกลับกลายเป็นจุดเริ่มต้นของภารกิจพัฒนาทุเรียนให้เข้ากับสภาพท้องถิ่นของตำบลจื้อจ้งอย่างจริงจัง

เพื่อให้ต้นทุเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับภูมิประเทศแบบภูเขาของพื้นที่ได้ หน่วยงานท้องถิ่นจึงประสานความร่วมมือกับทีมวิจัยและผู้เชี่ยวชาญจากหลายฝ่ายเพื่อเร่งแก้ไขปัญหา โดยได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยไห่หนานและสถาบันวิจัยทางวิทยาศาสตร์หลายแห่ง นำเข้าทรัพยากรพันธุกรรมทุเรียนคุณภาพดีเข้ามาดำเนินการปรับสภาพให้เข้ากับท้องถิ่น ทดลองปลูก และคัดเลือกพันธุ์อย่างต่อเนื่อง เพื่อพัฒนาสายพันธุ์ที่เหมาะกับสภาพภูมิอากาศและดินของพื้นที่

หลังผ่านการทดลองภาคสนามซ้ำแล้วซ้ำเล่า ทีมเพาะปลูกได้ละทิ้งรูปแบบการดูแลต้นทุเรียนทรงสูงแบบเดิม และพัฒนาระบบจัดการสวนที่เหมาะกับพื้นที่ภูเขาของตำบลจื้อจ้งโดยเฉพาะสำหรับการกำจัดเพลี้ยจักจั่นฝอยทุเรียน ใช้วิธีควบคุมและกำจัดอย่างแม่นยำ ส่วนการป้องกันโรครากเน่าโคนเน่า ใช้วิธียกร่องปลูกบนพื้นที่ลาดเอียงเพื่อระบายน้ำตั้งแต่ต้นทาง ลดปัญหาน้ำขังที่ราก สำหรับการให้น้ำ มีการควบคุมตามความแตกต่างระหว่างฤดูแล้งและฤดูฝน โดยใช้ระบบน้ำหยดเสริมในฤดูแล้ง ขณะที่ฤดูฝนอาศัยน้ำฝนตามธรรมชาติเพื่อควบคุมความชื้น ตลอดจนการตัดแต่งกิ่งควบคุมความสูงของต้นทุเรียนให้อยู่ที่ประมาณ 4–5 เมตร เพื่อให้เหมาะกับแรงลมและสภาพแสงในท้องถิ่น ซึ่งสะดวกต่อการตัดแต่งกิ่งและเก็บเกี่ยวของเกษตรกร

เทคโนโลยีการเพาะปลูกที่ปรับให้เข้ากับท้องถิ่นได้ช่วยยกระดับคุณภาพผลผลิตอย่างก้าวกระโดด ปัจจุบันทุเรียนสายพันธุ์ดีอย่าง “กั๋วหลิว หมายเลข 1” (Guoliu No. 1) ในตำบลจื้อจ้งเติบโตแข็งแรงและกระจายตัวอยู่ทั่วสวน นายอวี๋ เฉียง ประธานบริษัทไห่หนาน หมิงหลิว อะกริคัลเจอร์ เทคโนโลยี จำกัด ให้ข้อมูลว่า นี่คือทุเรียนในประเทศที่ผ่านการปรับสายพันธุ์ให้เข้ากับท้องถิ่นของเรา ทีมงานได้อาศัยทรัพยากรพันธุกรรม (germplasm) ทุเรียนเก่าแก่ที่เก็บรักษาไว้ในอำเภอปกครองตนเองชนชาติหลีและเหมียวเป่าถิงของมณฑลไห่หนานตั้งแต่ปี 2501 (นำเข้าต้นกล้าพันธุ์จากมาเลเซียมาปลูกตั้งแต่ปี 2501 และอยู่รอดจนมาถึงปัจจุบัน ผ่านลมพายุและช่วงอากาศที่หนาวเย็นในพื้นที่มาแล้วถึง 68 ปี ต้นสูง 15 เมตร) มาผ่านกระบวนการเสียบยอด (ต่อกิ่ง) และปรับปรุงพันธุ์ถึง 3 รุ่น จนประสบความสำเร็จในการพัฒนาพันธุ์ “กั๋วหลิว หมายเลข 1” ซึ่งมีเนื้อสีเหลืองทองแน่นเต็มพู กลิ่นหอมเข้มข้นละมุน คุณภาพทัดเทียมทุเรียนนำเข้าเกรดพรีเมียม นอกจากนี้ก็ยังมีการปลูกทุเรียนสายพันธุ์อื่น ๆ เช่น หมอนทอง มูซางคิง หนามดำ เป็นต้น ด้วยเช่นกัน

"ทุเรียนสุกคาต้น" ของเราล้วนเป็นผลที่สุกตามธรรมชาติ เนื้อเนียนละเอียด กลิ่นหอมเข้มข้นและเป็นเอกลักษณ์ เป็นสินค้าที่มีความต้องการสูงมาโดยตลอด ปัจจุบันพื้นที่เพาะปลูกของเราขยายเป็นกว่า 833 ไร่แล้ว และมีแผนผลักดันพื้นที่เพาะปลูกภายใต้ความร่วมมือให้ทะลุ 12,500 ไร่ภายในระยะเวลา 5 ปี

ทุเรียนคุณภาพดีจากตำบลจื้อจ้งได้รับการจัดส่งโดยตรงไปยังเมืองใหญ่ระดับแนวหน้า เช่น นครกว่างโจวและนครเซี่ยงไฮ้ และเริ่มวางจำหน่ายในซูเปอร์มาร์เก็ตชั้นนำหลายแห่ง ส่งผลให้แบรนด์ทุเรียนพรีเมียมจากจีนเริ่มเป็นที่รู้จักมากขึ้น

นายเหวย จวิ้นชิง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำตำบลจื้อจ้ง กล่าวว่า ปัจจุบันทั้งตำบลมีสวนทุเรียนแบบแปลงใหญ่จำนวน 7 แห่ง รวมพื้นที่ปลูกกว่า 2,500 ไร่ โดยมีบริษัทชั้นนำหลายแห่งด้านการเกษตร เช่น บริษัท Hainan Mingliu บริษัท Rouming Baoguo และบริษัท Jiaze Agriculture เป็นต้น ได้เข้ามาลงทุนในพื้นที่ พบว่าตั้งแต่ปี 2567 เป็นต้นมา ฐานการเพาะปลูกหลายแห่งเริ่มมีผลผลิตและเข้าสู่ระยะเก็บเกี่ยว ปริมาณผลผลิตเข้าสู่ตลาดเพิ่มขึ้นทุกปี ขณะเดียวกันต้นที่ปลูกใหม่ก็จะทยอยเข้าสู่ช่วงให้ผลผลิตสูง ทำให้ศักยภาพในการเพิ่มผลผลิตของอุตสาหกรรมยังมีอีกมาก ในก้าวต่อไป เราจะเดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนให้แข็งแกร่งยิ่งขึ้น สร้างแบรนด์ทุเรียนสุกคาต้นของตำบลจื้อจ้งให้เป็นที่รู้จัก และใช้การเติบโตของอุตสาหกรรมเป็นพลังขับเคลื่อนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

<u>พัฒนาระบบนโยบายและโครงสร้างพื้นฐานให้สมบูรณ์</u>

ภายในเขตอุตสาหกรรมทุเรียนตำบลจื้อจ้ง แปลงเพาะปลูกมาตรฐานได้รับการจัดวางอย่างเป็นระเบียบ โรงงานแปรรูปขั้นสูง ศูนย์คลังสินค้า และห้องเย็นต่างได้รับการจัดเตรียมอย่างครบถ้วน ขณะเดียวกันอาคารเรียนเก่าที่ไม่ได้ใช้งานยังได้รับการปรับปรุงให้กลายเป็นฐานสนับสนุนอุตสาหกรรมแห่งใหม่ ระบบนโยบายที่ครอบคลุมได้เสริมพลังขับเคลื่อนอุตสาหกรรมอย่างต่อเนื่อง โดยช่วยอุดช่องว่างด้านการพัฒนาและปรับปรุงระบบนิเวศทางอุตสาหกรรมในทุกมิติ ผลักดันให้อุตสาหกรรมยกระดับคุณภาพและเติบโตอย่างมั่นคง

ในช่วงเริ่มต้นของการพัฒนาอุตสาหกรรม เมื่อต้องเผชิญกับอุปสรรคที่เกษตรกรขาดประสบการณ์ ขาดแคลนเทคโนโลยี และยังไม่กล้าเสี่ยงลงทุน รัฐบาลท้องถิ่นจึงได้ออกนโยบายสนับสนุนอย่างตรงจุด ทั้งด้านต้นกล้าพันธุ์และการสนับสนุนด้านวิชาการเทคนิคการเกษตร เพื่อลดอุปสรรคในการเข้าร่วมของเกษตรกร

นายหลี่ ช่างเฉียง ประธานสภาผู้แทนประชาชนตำบลจื้อจ้ง เผยว่า หน่วยงานภาครัฐได้จัดสรรเงินทุนเพื่อเชื่อมโยงการฟื้นฟูชนบทจำนวน 17.67 ล้านหยวน โดยจัดสรร 940,000 หยวน สำหรับจัดซื้อต้นกล้าทุเรียนคุณภาพดีแจกจ่ายให้เกษตรกรจำนวน 52 ครัวเรือน โดยไม่คิดค่าใช้จ่าย พร้อมผลักดันรูปแบบความร่วมมือ "บริษัทชั้นนำ + กลุ่มหมู่บ้าน + เกษตรกร" อย่างเต็มรูปแบบ เพื่อจูงใจให้ชาวบ้านรวมกลุ่มกันพัฒนาและมีรายได้ที่มั่นคง

รัฐบาลท้องถิ่นไม่เพียงแจกต้นกล้าคุณภาพดีให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการนำร่องโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย แต่ยังจัดเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรลงพื้นที่ให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดสม่ำเสมอ ตั้งแต่การตัดแต่งกิ่ง การควบคุมน้ำ ไปจนถึงการป้องกันแมลงและโรค ช่วยเพิ่มขีดความสามารถของเกษตรกรในการดูแลสวนทุเรียนอย่างต่อเนื่อง ขณะเดียวกัน ทั้งตำบลได้วางแผนใช้ทรัพยากรพื้นที่ภูเขาแบบบูรณาการ รวม

แปลงที่ดินขนาดเล็กที่กระจัดกระจายเข้าด้วยกัน พัฒนาเป็นสวนอุตสาหกรรมมาตรฐานขนาดใหญ่ พร้อมกับปรับปรุงถนนภายในสวน ระบบชลประทาน และโครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ เพื่อผลักดันให้อุตสาหกรรมก้าวไปสู่การผลิตแบบรวมศูนย์และได้มาตรฐาน

เพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการที่ทุเรียนสดออกสู่ตลาดพร้อมกันเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้มีความเสี่ยงด้านการจำหน่ายไม่ทัน อัตราการสูญเสียสูง และห่วงโซ่อุตสาหกรรมที่สั้น (สินค้าแบบเดียว) อำเภอฯ เล่อตง จึงเร่งเสริมความแข็งแกร่งและต่อยอดห่วงโซ่อุปทานด้วยการเติมเต็มกระบวนการแปรรูป โดยได้จัดสรรเงินทุนเฉพาะเพื่อก่อสร้างโรงงานแปรรูปทุเรียนมาตรฐาน ซึ่งประกอบด้วยศูนย์คัดแยกขนาดใหญ่ ห้องเย็นควบคุมอุณหภูมิต่ำ และสายการผลิตเนื้อทุเรียนแปรรูป ซึ่งสามารถผลิตเนื้อทุเรียนแช่แข็ง ทุเรียนบด ไอศกรีมทุเรียน และผลิตภัณฑ์อื่น ๆ ในระดับอุตสาหกรรม ขณะเดียวกัน ยังมีการนำทรัพยากรที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ในท้องถิ่น เช่น อาคารเรียนประถมที่ถูกทิ้งร้าง มาปรับปรุงเป็นศูนย์สนับสนุนการแปรรูปขั้นสูง

บริษัทไห่หนาน หมิงหลิว อะกริคัลเจอร์ เทคโนโลยี จำกัด ยังมีแผนใช้ประโยชน์จากทุเรียนทั้งผลอย่างเต็มประสิทธิภาพ โดยคิดค้นผลิตภัณฑ์แปรรูป เช่น เครื่องปรุงสำหรับต้มซุป ยากันยุงจากเปลือกทุเรียน และสินค้าแปรรูปอื่น ๆ เพื่อให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มสูงสุด เมื่อโครงการแปรรูปครบวงจรเปิดดำเนินการอย่างเต็มรูปแบบ จะช่วยขยายห่วงโซ่อุตสาหกรรม ลดปัญหาการสูญเสียของผลสด เพิ่มมูลค่าให้ผลผลิต และเสริมความสามารถในการรับมือกับความเสี่ยงในอุตสาหกรรมได้อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านการขยายตลาด ท้องถิ่นได้สร้างแพลตฟอร์มเชื่อมโยงผู้ผลิตกับผู้ซื้ออย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยแบรนด์ของบริษัทอย่าง “หมิงหลิว เทียนเซี่ย” (Mingliu Tianxia) เจาะตลาดเมืองสำคัญทั่วประเทศ ปัจจุบันอัตราการลงนามสัญญาซื้อขายกับผู้จัดซื้อแบบออฟไลน์สูงกว่าร้อยละ 90 นายจ้าว ไห่เทา พ่อค้าจากเมืองซีอานในมณฑลส่านซี กล่าวชื่นชมทุเรียนจื้อจ้งว่า ทุเรียนจื้อจ้งมีเนื้อแน่นเต็มผล ความหวานโดดเด่น และรสชาติหอมเข้มข้น มีศักยภาพในการแข่งขันในตลาดสูงมาก โดยเขาได้เช่าที่ดินในตำบลจื้อจ้งจำนวน 333 ไร่ เพื่อปลูกทุเรียนแล้ว โดยทุเรียนสุกคาต้นที่เก็บเกี่ยวจากสวนจะถูกขนส่งด้วยระบบห่วงโซ่ความเย็นตลอดเส้นทาง และสามารถเดินทางถึงตลาดซีอานภายใน 48 ชั่วโมง เพื่อให้ผู้บริโภคได้ลิ้มลองรสชาติอันเป็นเอกลักษณ์ของทุเรียนสุกคาต้นคุณภาพสูงที่ผลิตในประเทศ

นอกจากนี้ ตำบลจื้อจ้งยังก้าวข้ามกรอบความคิดแบบการทำเกษตรเพียงอย่างเดียว โดยอาศัยทรัพยากรสวนทุเรียนและระบบนิเวศโดยรอบ ผลักดันการผสานเกษตรกรรม วัฒนธรรม และการท่องเที่ยวเข้าด้วยกันอย่างลึกซึ้ง ปัจจุบันภายในสวนทุเรียนมีเส้นทางเดินชมธรรมชาติที่เชื่อมต่อพื้นที่ปลูกทุเรียนอย่างเป็นระบบ มีพื้นที่เปิดสำหรับให้นักท่องเที่ยวสัมผัสประสบการณ์เก็บผลไม้ด้วยตนเอง และมีฐานเรียนรู้ด้านผลไม้เมืองร้อนสำหรับกิจกรรมการศึกษาและทัศนศึกษา ขณะที่โครงการที่พักธีม “บ้านทุเรียน” ก็กำลังดำเนินการอย่างเป็นขั้นตอน ท้องถิ่นยังมุ่งสร้างแบรนด์และตัวตนบนโลกออนไลน์อย่างต่อเนื่อง พร้อมจัดกิจกรรมเก็บผลไม้ในสวน เรียนรู้วิถีเกษตร และสัมผัสวัฒนธรรมชนชาติหลีเป็นประจำ นักท่องเที่ยวสามารถเข้าเยี่ยมชมวงจรชีวิตของทุเรียนตั้งแต่การออกดอก ติดผล จนถึงสุกเต็มที่ รวมถึงชิมทุเรียนสุกคาต้นได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย แนวทางดังกล่าวช่วยเปลี่ยนทรัพยากรการเกษตรให้กลายเป็นแรงขับเคลื่อนการบริโภคด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และขยายโอกาสการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างไม่หยุดยั้ง

<u>เชื่อมโยงอุตสาหกรรมกับการเพิ่มรายได้ของเกษตรกร</u>

ด้วยการอาศัยข้อได้เปรียบจากอุตสาหกรรมท้องถิ่น ตำบลจื้อจ้งได้คิดค้นกลไกเชื่อมโยงเกษตรกรเข้ากับอุตสาหกรรม โดยใช้รูปแบบที่บริษัทเป็นผู้รับความเสี่ยงและทุกฝ่ายแบ่งปันผลประโยชน์ร่วมกัน เพื่อช่วยลดความเสี่ยงในการปลูกทุเรียนของเกษตรกร เปิดโอกาสให้ชาวบ้านเข้ามามีส่วนร่วมอย่างลึกซึ้ง และสามารถสร้างรายได้อย่างมั่นคงจากพื้นที่บ้านเกิดของตนเอง

เพื่อปลุกทรัพยากรที่รกร้างในชนบทให้เกิดประโยชน์และนำพาประชาชนสู่ความมั่งคั่งร่วมกัน ตำบลจื้อจ้งได้ริเริ่มรูปแบบความร่วมมือ “บริษัทรับประกันความเสี่ยง ชาวบ้านลงหุ้นด้วยที่ดิน และแบ่งปันผลกำไรคนละครึ่ง" โดยบริษัทชั้นนำจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายทั้งหมดในระยะแรกและต้นทุนการดำเนินงาน ไม่ว่าจะเป็นต้นกล้า ปัจจัยการผลิต การดูแลสวน และเทคโนโลยี ขณะที่เกษตรกรเพียงนำที่ดินว่างเปล่าหรือไม่ได้ใช้ประโยชน์มาเป็นทุนร่วมในหุ้น โดยไม่จำเป็นต้องควักเงินลงทุนเพิ่มเติม เมื่อถึงขั้นตอนจำหน่ายผลผลิต ผลกำไรที่ได้จากการขายผลผลิตจะแบ่งระหว่างบริษัทกับเกษตรกรในสัดส่วนที่เท่ากัน

นอกจากนี้ ฐานเพาะปลูกยังรับสมัครงานในตำแหน่งต่าง ๆ ตลอดทั้งปี เช่น การดูแลสวน การเก็บเกี่ยว และการคัดแยก ทำให้ชาวบ้านสามารถทำงานใกล้บ้าน และได้รับทั้งรายได้จากการแบ่งผลประโยชน์จากที่ดินและค่าจ้างแรงงาน

ปัจจุบันมีเกษตรกรจำนวนมากเริ่มสมัครใจปรับพื้นที่ภูเขารกร้างและสวนยางพาราที่ให้ผลผลิตต่ำ เพื่อนำมาร่วมโครงการในรูปแบบการถือหุ้นด้วยที่ดิน โดยโครงการนี้ได้จ่ายเงินปันผลสะสมไปแล้วกว่า 3.112 ล้านหยวน ครอบคลุมเกษตรกร 1,512 ครัวเรือนทั่วทั้งตำบล พลิกผืนดินรกร้างบนภูเขาให้กลายเป็น "ขุมทรัพย์ทองคำ" ที่สร้างรายได้และความมั่งคั่ง

ทางการท้องถิ่นยังได้แจกต้นกล้าพันธุ์คุณภาพดีโดยไม่คิดค่าใช้จ่าย เพื่อสนับสนุนให้เกษตรกรสามารถพัฒนาการปลูกทุเรียนด้วยตนเอง โดยหมู่บ้านโส่วชุนเป็นหนึ่งในหมู่บ้านแรก ๆ ที่เข้าร่วมโครงการนำร่องปลูกทุเรียน นายหลิว ไห่ชิง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำหมู่บ้านกล่าวว่า หมู่บ้านได้คัดเลือกชาวบ้าน 5 ครัวเรือน เข้าร่วมทดลองปลูกทุเรียนเป็นกลุ่มแรก โดยเจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรจะเข้ามาให้คำแนะนำเชิงปฏิบัติเป็นระยะ ตั้งแต่การตัดแต่งกิ่ง การควบคุมน้ำ ไปจนถึงการป้องกันโรคและแมลง หลังจากดูแลอย่างต่อเนื่องมา 3 ปี ต้นทุเรียนก็เริ่มมีการเจริญเติบโตอย่างมั่นคง ทุกวันนี้ชาวบ้านจะเข้ามาดูแลสวนทุกวัน และต่างเฝ้ารอวันที่ต้นทุเรียนจะเข้าสู่ช่วงให้ผลผลิตเต็มที่

นายเหวย จวิ้นชิง เลขาธิการพรรคคอมมิวนิสต์ประจำตำบลจื้อจ้ง กล่าวว่า หลังจากปลูกทุเรียนไปได้ 4 ถึง 5 ปี ต้นทุเรียนจะเริ่มให้ผลผลิตในปริมาณเล็กน้อย และเมื่ออายุประมาณ 8 ปี จะเข้าสู่ช่วงให้ผลผลิตสูง ภายใต้สภาพที่เหมาะสม รายได้จากการจำหน่ายผลผลิตในช่วงให้ผลผลิตเต็มที่อาจสูงถึง 240,000 หยวนต่อไร่ต่อปี อุตสาหกรรมทุเรียนจึงเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างความมั่งคั่งได้อย่างแท้จริง

สร้าง “เมืองแห่งทุเรียน” ให้เป็นสัญลักษณ์แห่งการฟื้นฟูชนบทของอำเภอฯ เล่อตง

ในระยะต่อไป ตำบลจื้อจ้งจะเดินหน้าพัฒนาอุตสาหกรรมทุเรียนอย่างต่อเนื่องใน 4 ด้านสำคัญ เพื่อผลักดัน “เมืองแห่งทุเรียน” ให้กลายเป็นภาพลักษณ์โดดเด่นของการฟื้นฟูชนบทในอำเภอฯ เล่อตง

1. ขยายพื้นที่เพาะปลูกและยกระดับคุณภาพ เพื่อวางรากฐานอุตสาหกรรมให้มั่นคง

2. ขยายห่วงโซ่อุตสาหกรรมและพัฒนาการแปรรูปขั้นสูง เพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตโดยรวม

3. สร้างแบรนด์และขยายตลาด ผลักดัน “ทุเรียนจื้อจ้ง” ให้เป็นแบรนด์สาธารณะร่วมกันของท้องถิ่น และสร้างชื่อเสียงในตลาดทั่วประเทศ

4. ผลักดันการบูรณาการระหว่างการเกษตร วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว เชื่อมโยงฐานปลูกทุเรียนเข้ากับทรัพยากรวัฒนธรรมของชนชาติหลี พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงพักผ่อนหย่อนใจและสัมผัสวิถีชนบท เพื่อสร้างรายได้ที่มั่นคงให้แก่ประชาชน

จากผืนดินที่เคยต้องพึ่งพาทุเรียนนำเข้าเป็นหลัก สู่การบ่มเพาะทุเรียนสายพันธุ์ท้องถิ่นที่ “สุกคาต้น” ตำบลจื้อจ้งกำลังพิสูจน์ให้เห็นว่าเมื่อธรรมชาติ เทคโนโลยี นโยบาย และพลังของชุมชนเดินไปในทิศทางเดียวกัน ผลไม้หนึ่งชนิดก็สามารถเติบโตเป็นอุตสาหกรรมที่สร้างทั้งมูลค่างาน และความหวังให้แก่ชนบทได้อย่างงดงาม

4.2 เมืองระดับอำเภอไถซานสร้างแปลงนาอัจฉริยะเป็นต้นแบบในเขตอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า

เมื่อวันที่ 12 สิงหาคม 2569 รัฐบาลเมืองระดับอำเภอไถซานของเมืองเจียงเหมินในมณฑลกวางตุ้ง มหาวิทยาลัยเกษตรภาคใต้จีน และบริษัท Guangdong Tianhe Nongzi จำกัด ได้จัดพิธีลงนามบันทึกความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์ระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน ณ พื้นที่นา The Premier Farmland of Guangdong (广东第一田) ในเมืองฯ ไถซาน การดำเนินงานครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าทีมของศาสตราจารย์หลัว ซีเหวิน ซึ่งเป็นราชบัณฑิตในสถาบันวิศวกรรมศาสตร์จีน จากมหาวิทยาลัยเกษตรภาคใต้จีน จะขยายความร่วมมืออย่างลึกซึ้งกับภาครัฐและภาคเอกชนของเมืองฯ ไถซาน เพื่อร่วมสร้างต้นแบบฟาร์มอัจฉริยะของเขตอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า (Greater Bay Area: GBA) สนับสนุนการยกระดับด้านดิจิทัลและด้านเกษตรอัจฉริยะของพื้นที่นา The Premier Farmland of Guangdong

ศาสตราจารย์หลัว ซีเหวิน เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องจักรกลการเกษตรและเกษตรอัจฉริยะของจีน ภายใต้การนำของศาสตราจารย์หลัว ทีมวิจัยได้อุทิศตนมาอย่างยาวนานต่อการวิจัยอุปกรณ์อัจฉริยะทางการเกษตรและเทคโนโลยีเกษตรอัจฉริยะ ได้คิดค้นนวัตกรรมระบบเทคโนโลยีการหยอดเมล็ดข้าวแบบแม่นยำ ซึ่งสามารถขุดร่อง ยกเนินดิน ใส่ปุ๋ย/พ่นสารป้องกันศัตรูพืช/วางฟิล์มคลุมดินได้พร้อมกันสามภาระงานในคราวเดียวกัน เป็นผู้นำการพัฒนาเทคโนโลยีการหยอดเมล็ดข้าวด้วยเครื่องจักรกลของจีน

นอกจากนี้ ทีมวิจัยยังประสบความสำเร็จในการวิจัยเทคโนโลยีการนำทางและการทำงานอัตโนมัติของเครื่องจักรกลการเกษตร โดยเฉพาะการทำงานนำทางอัตโนมัติและการเก็บเกี่ยวแบบนำทางหลัก-ตามแบบไร้คนขับ (Master-slave navigation) ของเครื่องจักรกลในนาข้าว ซึ่งอยู่ในระดับแนวหน้าของโลก รวมถึงการสร้างสรรค์นวัตกรรมเทคโนโลยีการปรับระดับพื้นที่นาอย่างแม่นยำ ผลประเมินความสำเร็จทางวิทยาศาสตร์ระบุว่า “มีความก้าวหน้าในระดับแนวหน้าของโลกในด้านเทคโนโลยีและอุปกรณ์ปรับระดับพื้นนา” รวมถึงยังได้สร้างฟาร์มไร้คนขับ (Unmanned Farm) แห่งแรกสำหรับการปลูกข้าวในประเทศจีน และได้รับรางวัลสำคัญมากมาย เช่น รางวัลการประดิษฐ์คิดค้นระดับชาติ และรางวัลความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีระดับชาติ ซึ่งมีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการผลักดันการพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ของประเทศจีน

ตามข้อตกลง ทั้งสามฝ่ายจะนำข้อได้เปรียบของทรัพยากรแต่ละฝ่ายมาใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ โดยมุ่งเน้นไปที่การยกระดับเทคโนโลยีดิจิทัลของเครื่องจักรกลการเกษตร การสร้างต้นแบบเกษตรอัจฉริยะที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ทั้งมณฑล รวมถึงการร่วมมือระยะยาวระหว่างภาควิจัย-ผลิต-การศึกษา และการพัฒนาเกษตรกรมืออาชีพรุ่นใหม่ โดยอาศัยรูปแบบใหม่ของการประสานงานระหว่างภาครัฐ สถาบัน การศึกษา และภาคอุตสาหกรรม ในการพัฒนาเกษตรอัจฉริยะ และสร้างเสถียรภาพความมั่นคงทางอาหาร

ศาสตราจารย์หลัว ซีเหวิน กล่าว ณ สถานที่ชมการสาธิตว่า “หลายสิบปีก่อน ผมได้รู้จักพื้นที่ The Premier Farmland of Guangdong ของเมืองฯ ไถซาน และเคยเดินทางมาสำรวจพื้นที่นี้ตอนศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา วันนี้ได้กลับมาที่นี่อีกครั้ง โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบคำถามสำคัญของยุคสมัยที่ว่า ใครจะทำนา และจะทำนาให้ได้ผลดีอย่างไร เราจะใช้เทคโนโลยีสำคัญ เช่น การตรวจจับด้วยดิจิทัล การตัดสินใจด้วยระบบอัจฉริยะ การปฏิบัติงานอย่างแม่นยำ และการบริหารจัดการอัจฉริยะ เป็นปัจจัยสนับสนุน เพื่อสร้างต้นแบบฟาร์มไร้คนขับ (Unmanned Farm) ณ นาข้าวแห่งนี้ และจะค่อย ๆ ขยายนำไปใช้ส่งเสริมทั่วทั้งมณฑลกวางตุ้ง และทั่วประเทศต่อไป”

ในวันเดียวกันได้มีการเยี่ยมชมการสาธิตการดำเนินงานในแปลงนาอัจฉริยะเมืองฯ ไถซาน ตั้งแต่ การเพาะกล้าอัจฉริยะ การปักดำโดยเครื่องจักรไร้คนขับ และการปฏิบัติงานของโดรนอารักขาพืช

โรงงานเพาะกล้าอัจฉริยะแบบอัตโนมัติเต็มรูปแบบ สามารถดำเนินการผลิตแบบปิดได้อย่างครบวงจร ทั้งการแช่เมล็ด การหยอดเมล็ดในกระถางเพาะกล้า การกระตุ้นการงอกของต้นกล้าด้วยอุณหภูมิคงที่ และการปรับสภาพกล้า/การตากต้นกล้า (Hardening) ทำให้ประสิทธิภาพการเพาะกล้าเพิ่มขึ้นอย่างมาก

ในส่วนรถดำนาไร้คนขับขับออกจากโรงเก็บด้วยระบบอัตโนมัติ วางแผนเส้นทาง และทำงานดำนาในแปลงได้อย่างแม่นยำ โดรนอารักขาพืชหลายลำบินสำรวจแปลงนาและพ่นสารกำจัดศัตรูพืชอย่างแม่นยำพร้อมกันทางอากาศ โดยทำงานร่วมกับอุปกรณ์ตรวจจับอัจฉริยะบนพื้นดิน เพื่อตรวจสอบข้อมูลความชื้นในดิน ศัตรูพืช สภาพอากาศ และตัวชี้วัดอื่น ๆ แบบทันที (real time)

แปลงนาอัจฉริยะเมืองฯ ไถซาน ครอบคลุมตลอดห่วงโซ่การทำนาข้าวตั้งแต่การไถนา การปลูก การจัดการ ไปจนถึงการเก็บเกี่ยว ประกอบด้วยสี่ส่วนงานหลัก ได้แก่ โรงงานเพาะกล้าอัจฉริยะแบบอัตโนมัติเต็มรูปแบบ แปลงสาธิตดิจิทัลมาตรฐานสูง 208 ไร่ ศูนย์บำรุงรักษาเครื่องจักรกลการเกษตร และพื้นที่บริการปัจจัยการผลิตแบบครบวงจร ซึ่งมาพร้อมกับสมองดิจิทัลของฟาร์ม (Digital Brain) แบบบูรณาการ

ที่รวบรวม 4 ระบบหลัก ได้แก่ ระบบตรวจสอบ Internet of Things (IoT) ระบบระบุโรคและแมลงศัตรูพืชด้วยปัญญาประดิษฐ์ ระบบควบคุมสั่งการเครื่องจักรกลการเกษตรไร้คนขับ และระบบติดตามย้อนกลับสินค้าเกษตร ซึ่งสามารถบริหารจัดการนาข้าวด้วยระบบอัจฉริยะได้ตลอด 24 ชั่วโมง

แปลงนาอัจฉริยะเมืองฯ ไถซาน ได้ดำเนินการจัดการเกษตรอัจฉริยะครอบคลุมพื้นที่ 1,042 ไร่ สำหรับฤดูปลูกข้าวรอบแรกในปีนี้ และพื้นที่สาธิตฤดูปลูกรอบที่สอง ได้ขยายไปเป็น 1,250 ไร่ โดยเทคโนโลยีการเพาะปลูกดิจิทัล ได้แผ่ขยายอิทธิพลไปยังพื้นที่ผลิตข้าวพันธุ์ซือเหมียวข้างเคียงโดยรอบขนาดพื้นที่ 93,750 ไร่ นายจง จื้อหนาน รองผู้จัดการทั่วไป บริษัท Taishan Youhe Agricultural Technology Service จำกัด ซึ่งเป็นผู้ดำเนินงาน เผยว่า จากการทดสอบจริงในแปลงนา พบว่าระบบบริหารจัดการฟาร์มอัจฉริยะสามารถยกประสิทธิภาพการใช้เครื่องจักรกลการเกษตรมากกว่าร้อยละ 30 และลดต้นทุนการทำนาโดยรวมลงร้อยละ20 ผู้ควบคุม/เกษตรกรสามารถเฝ้าติดตามนาทั้งแปลง การให้น้ำ การตรวจสำรวจแปลงนา และการควบคุมเครื่องจักรกลการเกษตรแบบไร้คนขับ ผ่านระบบดิจิทัลวงจรโดยไม่ต้องออกจากบ้าน

ภายหลังการลงนามบันทึกความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์อย่างเป็นทางการ ระดับความสามารถด้านเทคโนโลยีดิจิทัล-อัจฉริยะ และการเป็นต้นแบบของฟาร์มอัจฉริยะเมืองฯ ไถซาน จะได้รับการขยายผลต่อไป ศาสตราจารย์หลัว ชี้ให้เห็นว่า ฟาร์มไร้คนขับเป็นขั้นสูงของการพัฒนาฟาร์มอัจฉริยะ ซึ่งจะทำให้การทำงานทุกขั้นตอนของการผลิตทางการเกษตรเป็นแบบไร้คนขับทั้งหมด และจะยกระดับเมืองฯ ไถซานให้เป็นโมเดลต้นแบบในด้านนี้ ผู้รับผิดชอบหลักของสำนักงานเกษตรและกิจกรรมชนบทเมืองฯ ไถซาน กล่าวว่า ในขั้นต่อไปจะใช้พื้นที่สาธิตหลัก 1,250 ไร่ ในฤดูปลูกรอบที่สองของ The Premier Farmland of Guangdong เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อสร้างและปรับปรุงระบบบริการกิจกรรมทางการเกษตรให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นและจะทำการคัดลอกรูปแบบเทคโนโลยีแบบครบชุด เช่น การเพาะกล้าอัจฉริยะ การทำงานแบบไร้คนขับ และการควบคุมแบบดิจิทัล ไปสู่ทั่วทั้งเมืองฯ ไถซาน พร้อมทั้งจะขยายรูปแบบธุรกิจการรับจ้างทำนา และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างต่อเนื่องและลึกซึ้งยิ่งขึ้นเพื่อบูรณาการการพัฒนาการเกษตร วัฒนธรรม และการท่องเที่ยว โดยอาศัยนวัตกรรมความร่วมมือระหว่างภาครัฐ สถาบันการศึกษาและภาคอุตสาหกรรม รวมพลังผลักดันการพัฒนาคุณภาพสูงของอุตสาหกรรมข้าว ยกระดับชื่อเสียงของ The Premier Farmland of Guangdong อย่างต่อเนื่อง และมีส่วนสนับสนุนการรักษาความมั่นคงทางอาหารของเขตอ่าวกวางตุ้ง-ฮ่องกง-มาเก๊า และการก่อสร้างฟาร์มเกษตรอัจฉริยะของมณฑลกวางตุ้งต่อไป

4.3 ด่านโหย่วอี้กวนมีมูลค่าการนำเข้า–ส่งออกครึ่งแรกของปี 2569 พุ่งสูงเกิน 3.6 แสนล้านหยวน ครองอันดับ 1 ของเขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง

ศุลกากรโหย่วอี้กวน เขตปกครองตนเองกว่างซีจ้วง เผยว่า ในช่วงครึ่งแรกของปี 2569 การบริหารจัดการ ณ ด่านโหย่วอี้กวนยังคงเติบโตในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง โดยตัวชี้วัดด้านการกำกับดูแลต่าง ๆ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทั้งในด้านปริมาณและมูลค่า สะท้อนถึงความคึกคักของการค้าระหว่างจีนกับประเทศสมาชิกอาเซียน

จากการสถิติของศุลกากรโหย่วอี้กวน ครึ่งปีแรกที่ผ่านมา ศุลกากรได้กำกับดูแลสินค้านำเข้าและส่งออกผ่านด่านโหย่วอี้กวนรวมมูลค่า 364,120 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 43 ของมูลค่าการค้าต่างประเทศทั้งหมดของเขตฯ กว่างซีจ้วง ซึ่งสูงเป็นอันดับ 1 ในบรรดาด่านทั้งหมดของเขตฯ กว่างซีจ้วง โดยเป็นมูลค่าการส่งออก 276,710 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 32.2 มีปริมาณสินค้าส่งออกกว่า 3.196 ล้านตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 35.4 และเป็นมูลค่าการนำเข้า 87,400 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 9.8 มีปริมาณสินค้านำเข้ากว่า 915,00 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 โดยมีมูลค่าการนำเข้าและส่งออกไปยังกลุ่มประเทศอาเซียนผ่านด่านโหย่วอี้กวนมูลค่า 361,400 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 26.2 คิดเป็นสัดส่วนมากถึงร้อยละ 99.3 ของมูลค่าการนำเข้าและส่งออกทั้งหมดของด่านในช่วงเวลาดังกล่าว

สินค้านำเข้าและส่งออกหลักของด่านโหย่วอี้กวนในช่วงครึ่งปีแรกยังคงเป็นผลิตภัณฑ์เครื่องจักรกลและไฟฟ้า โดยมีการส่งออกผลิตภัณฑ์กลุ่มนี้มูลค่า 238,800 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 43.3 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 86.3 ของมูลค่าสินค้าส่งออกทั้งหมดของด่าน และมีการนำเข้าผลิตภัณฑ์ดังกล่าว 68,470 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 2.8 คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 78.3 ของมูลค่านำเข้าทั้งหมดของด่าน สินค้าที่มีการเติบโตโดดเด่นเป็นพิเศษ ได้แก่ ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ที่มีมูลค่าส่งออก 82,720 ล้านหยวน เพิ่มขึ้น 1.2 เท่า และการส่งออกรถยนต์มูลค่า 7,280 ล้านหยวน เพิ่มขึ้น 1.3 เท่า

ขณะเดียวกัน การนำเข้าสินค้าเกษตรยังขยายตัวอย่างรวดเร็ว ในช่วงครึ่งปีแรกมีการนำเข้าสินค้าเกษตรผ่านด่านโหย่วอี้กวนมูลค่า 13,100 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 37.9 โดยเป็นการนำเข้าผลไม้มูลค่ารวม 12,290 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 40.84 ในจำนวนนี้ เป็นการนำเข้าทุเรียนมูลค่า 10,970 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 55.9 ปริมาณกว่า 348,000 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 57.7 และมีการนำเข้าขนุนมูลค่า 740 ล้านหยวน เพิ่มขึ้นร้อยละ 20.3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งตั้งแต่เดือนพฤษภาคมเป็นต้นมา ด่านโหย่วอี้กวนได้ก้าวเข้าสู่ช่วงพีคของการนำเข้าทุเรียน โดยมีการนำเข้าทุเรียนเฉลี่ยต่อวันมากกว่า 3,200 ตัน เพื่อรองรับความต้องการดังกล่าว ศุลกากรและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เร่งยกระดับประสิทธิภาพการตรวจปล่อยสินค้าให้เป็นไปอย่างรวดเร็วและเป็นระบบ

ปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนการเติบโตดังกล่าว คือการนำเทคโนโลยีและระบบอัจฉริยะมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกในการผ่านด่าน โดยเมื่อเดือนมกราคมที่ผ่านมา ได้มีการอัปเกรดระบบตรวจคนเข้าเมืองและตรวจผ่านแดนสำหรับรถขนส่งสินค้าอย่างเต็มรูปแบบ โดยบูรณาการเทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (AI) และการตรวจสอบข้อมูลชีวภาพ อีกทั้งเป็นด่านแห่งแรกในประเทศที่เปิดให้คนขับรถชาวเวียดนามใช้งานระบบผ่านแดนอัตโนมัติ ช่วยลดเวลาการตรวจสอบคนขับรถแต่ละคันลงถึงร้อยละ 75 จนสามารถตรวจสอบและปล่อยรถผ่านได้ภายในไม่กี่วินาที

นอกจากนี้ ศุลกากรโหย่วอี้กวนยังได้นำมาตรการอำนวยความสะดวก อาทิ การเปิด "ช่องทางเขียว" สำหรับสินค้านำเข้าประเภททุเรียนและของสด นำระบบการตรวจสอบอัจฉริยะ RPA (Robotic process automation) รวมถึงแอปพลิเคชันบนมือถือมาใช้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการหมุนเวียนข้อมูล และพัฒนาระบบช่วยตรวจสอบอัจฉริยะที่สามารถตรวจจับตำแหน่งรถและจัดสรรช่องตรวจสอบโดยอัตโนมัติ ช่วยเพิ่ม

ประสิทธิภาพการตรวจสินค้าในภาพรวมขึ้นร้อยละ 40 อีกทั้งยังใช้มาตรการยืดหยุ่น เช่น การแจ้งสำแดงล่วงหน้า การนัดหมายเวลาผ่านด่าน และการขยายเวลาทำการในช่วงที่มีปริมาณรถหนาแน่น เพื่อรับประกันความคล่องตัวของโลจิสติกส์ข้ามแดน

สำหรับแนวทางต่อไป ศุลกากรโหย่วอี้กวนจะเดินหน้าพัฒนาระบบติดตามและแจ้งเตือนด้วยข้อมูล เสริมสร้างความร่วมมือระหว่างหลายฝ่าย ส่งเสริมการกระจายเส้นทางของยานพาหนะ และผลักดันการปรับปรุงช่องทางผ่านด่าน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการรองรับการสัญจรอย่างต่อเนื่อง และดึงดูดแหล่งสินค้าจำนวนมากขึ้นให้ไหลเข้าสู่เขตฯ กว่างซีจ้วง อันจะช่วยส่งเสริมการค้าระหว่างจีนกับประเทศสมาชิกอาเซียนให้เติบโตอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

4.4 รถไฟจีน-ลาว ขนส่งผักไปยังอาเซียนมากกว่า 100,00 ตันแล้วในปีนี้

การขนส่งในห่วงโซ่ความเย็นข้ามพรมแดนของเส้นทางรถไฟจีน-ลาวในปีนี้ ได้เกิดภาพการเคลื่อนย้ายสินค้าสองทิศทางอย่างคึกคัก ด้านหนึ่งคือผลไม้เมืองร้อน เช่น ทุเรียนไทย และกล้วยลาว ที่ทยอยเข้าสู่ตลาดจีนอย่างต่อเนื่อง อีกด้านหนึ่งคือผักเมืองหนาวจากที่ราบสูงยูนนาน เช่น บรอกโคลี และผักกาดหอม ที่ถูกส่งออกไปยังตลาดอาเซียนอย่างเป็นระบบผ่านระบบขนส่งห่วงโซ่ความเย็นทางรถไฟ สะท้อนให้เห็นถึงปรากฏการณ์ "ผักยูนนานมุ่งลงใต้ และผลไม้สดมุ่งขึ้นเหนือ" ที่กำลังขยายตัวอย่างรวดเร็ว

นับตั้งแต่ต้นปีจนถึงวันที่ 6 สิงหาคม 2569 รถไฟจีน-ลาว ได้จัดส่งผักผ่านตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมอุณหภูมิรวม 5,006 ตู้ คิดเป็นน้ำหนักรวม 100,100 ตัน เพิ่มขึ้นร้อยละ 62.76 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนหน้า ซึ่งมีปริมาณ 61,500 ตัน ทำให้การส่งออก “ผักยูนนาน” กลายเป็นหนึ่งในหมวดสินค้าที่มีอัตราการเติบโตเร็วที่สุดของการขนส่งทางรถไฟจีน-ลาว

มณฑลยูนนานมีสภาพภูมิอากาศที่เอื้ออำนวยอย่างโดดเด่น ทำให้สามารถเพาะปลูกผักคุณภาพดีและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมได้ตลอดทั้งปี เมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2569 ณ คลังสินค้าห้องเย็นอัจฉริยะของศูนย์บริการคลังสินค้าเฉิงกาง เขตเฉิงก้ง นครคุนหมิง นายหลัว จีหรง ผู้จัดการทั่วไปของบริษัท Yunnan Niannianshun Agriculture Development จำกัด กำลังควบคุมการคัดแยกและบรรจุผักลงกล่อง โดยมีรถขนส่งควบคุมอุณหภูมิ 3 คัน เตรียมพร้อมขนส่งผักกาดขาวเซี่ยงไฮ้ ผักกาดหอม และผักอื่น ๆ ซึ่งสินค้าผักสดเหล่านี้จะถูกส่งตรงไปยังตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ผ่านเส้นทางรถไฟจีน-ลาว

นายหลัว จีหรง เผยว่า บริษัทของเราจัดส่งสินค้าไปยังเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ทางรถไฟเฉลี่ยวันละประมาณ 30 ตัน ผักจะถูกเก็บเกี่ยวในช่วงบ่าย และส่งออกจากโรงคัดบรรจุในช่วงค่ำ ด้วยระบบขนส่งหลายรูปแบบ (Multimodal Transport) ของรถไฟจีน-ลาว สินค้าจะไปถึงประเทศไทยภายในเวลาเพียง 3 วัน โดยเฉพาะช่วงเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงฤดูฝนของสปป.ลาวที่มักส่งผลกระทบต่อการขนส่งทางถนน การเปลี่ยนมาใช้รถไฟจึงช่วยรับประกันความรวดเร็วในการขนส่งได้อย่างแน่นอน

สถานีรถไฟหวังเจียอิ๋งตะวันตก ซึ่งเป็นสถานีต้นทางในเส้นทางการขนส่งสินค้าของรถไฟจีน-ลาว ได้จัดให้ขบวนรถไฟสินค้าห่วงโซ่ความเย็นสำหรับสินค้าสดเป็นขบวนที่ให้ความสำคัญเป็นลำดับแรก โดยจัดสรรขีดความสามารถในการขนส่งสินค้าผักและผลไม้ เพื่อให้สินค้าสามารถจัดส่งได้ทันทีเมื่อถึงสถานี ในด้านรูปแบบการจัดการ หน่วยงานรถไฟได้คิดค้นนวัตกรรมการจัดขบวนรถไฟแบบผสมระหว่างสินค้าสดและสินค้าทั่วไปเพื่อตอบโจทย์ความต้องการของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมที่ต้องการขนส่งใน "ปริมาณน้อย แต่หลายล็อต" ได้อย่างแม่นยำ ส่วนในขั้นตอนการผ่านพิธีการศุลกากร ณ ด่านพรมแดน หน่วยงานรถไฟร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับศุลกากร เปิดช่องทางพิเศษสำหรับสินค้าสด (Green lane) โดยใช้รูปแบบอำนวยความสะดวก เช่น ยื่นขอสำแดงล่วงหน้า การตรวจผ่านทางรถไฟอย่างรวดเร็ว เป็นต้น เพื่อร่นระยะเวลาในการผ่านด่าน ยกตัวอย่างขบวนรถไฟห่วงโซ่ความเย็น “ขบวนผักลู่เหลียง” ออกจากสถานีลู่เหลียง ของอำลู่เหลียง เมืองฉวี่วจิ้ง มณฑลยูนนาน ไปประเทศไทย ระยะทางการขนส่งประมาณ 2,000 กิโลเมตร สามารถร่นระยะเวลาการขนส่งจาก 5 วันทางถนน เหลือเพียง 3 วันทางรถไฟ ซึ่งช่วยยกระดับความสดใหม่ของผักและลดการสูญเสียได้อย่างมีนัยสำคัญ

ขบวนรถไฟห่วงโซ่ความเย็นเหล่านี้ ไม่เพียงแต่ทำให้ "สวนผลไม้" ของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้เข้ามาเติมเต็ม "ถาดผลไม้" ของผู้บริโภคชาวจีนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น แต่ยังนำ "แปลงผัก" ของยูนนานไปเสิร์ฟบนโต๊ะอาหารของชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ รถไฟจีน-ลาวกำลังส่งเสริมการไหลเวียนสินค้าที่มีคุณภาพของทั้งสองประเทศด้วยระบบขนส่งห่วงโซ่ความเย็นที่มีประสิทธิภาพและเสถียรภาพ สนับสนุนนโยบาย "ผลิตภัณฑ์ยูนนานก้าวออกจากมณฑล" และ "ผลิตภัณฑ์ยูนนานก้าวสู่ตลาดโลก" อย่างต่อเนื่อง ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาเกษตรกรรมสมัยใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของพื้นที่ที่ราบสูงอย่างมีคุณภาพ และเพิ่มพลังขับเคลื่อนผ่านระบบรางเพื่อกระชับความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างจีนและลาวให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น ตลอดจนร่วมสร้างสรรค์ข้อริเริ่ม "หนึ่งแถบหนึ่งเส้นทาง" (Belt and Road Initiative) ให้มีคุณภาพสูงอย่างยั่งยืน

4.5 รถไฟจีน-ลาว มีการนำเข้าผลไม้สะสมรวมมากกว่า 600,00 ตัน

ด้วยประโยชน์จากรูปแบบ "การตรวจสอบและกักกันโรค ณ ด่านปลายทางสำหรับผลไม้นำเข้าที่ขนส่งทางรถไฟเชื่อมต่อรถไฟ (Rail-Rail Intermodal Transport)" กล้วยหอมสดจากสปป.ลาวที่มีจุดหมายปลายทางที่นครฉงชิ่ง จึงไม่จำเป็นต้องมีการเปลี่ยนถ่ายหรือรอการเปิดตรวจสอบกักกันที่ด่านนำเข้า (ด่านรถไฟโม่ฮาน) สามารถขนส่งตรงถึงนครฉงชิ่งในกล่องและตู้คอนเทนเนอร์เดิมได้ เพื่อดำเนินการสำแดงและตรวจสอบกักกันสินค้าต่อไป ก่อนกระจายสู่ตลาดหลักทั่วประเทศ ปัจจุบันรถไฟจีน-ลาวได้มีการนำเข้ากล้วยหอมจากสปป.ลาวผ่านรูปแบบดังกล่าวมากกว่า 2,020 ตัน

จากสถิติของศุลกากรคุนหมิง นับตั้งแต่เส้นทางรถไฟจีน-ลาวเปิดให้บริการขนส่งผลไม้นำเข้า (วันที่ 1 ธันวาคม 2565) จนถึงวันที่ 24 สิงหาคม 2569 มีการนำเข้าผลไม้รวมมากกว่า 600,000 ตัน มูลค่ารวมกว่า 15,000 ล้านหยวน เพื่อตอบสนองต่อความต้องการที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในการผ่านพิธีการศุลกากรสำหรับผลไม้นำเข้า ศุลกากรคุนหมิงได้ผลักดันการสร้างศุลกากรอัจฉริยะ (Smart Customs) และสำรวจ

ริเริ่มการดำเนินโครงการปฏิรูปนำร่อง "ทางรถไฟจีน-ลาว + ช่องทางการค้าทางบกและทางทะเลระหว่างประเทศสายใหม่ทางภาคตะวันตก (การขนส่งทางรถไฟเชื่อมต่อรถไฟ) สำหรับการตรวจสอบและกักกันโรคสำหรับผลไม้นำเข้า ณ ด่านปลายทาง"

เมื่อเดือนมิถุนายน 2568 โครงการนำร่อง "การตรวจสอบและกักกันโรค ณ ด่านปลายทางสำหรับมะพร้าวสดนำเข้าจากไทยที่ขนส่งทางรถไฟเชื่อมต่อรถไฟ" ได้เริ่มดำเนินการสำเร็จที่ด่านรถไฟโม่ฮาน และเมื่อวันที่ 24 มกราคม 2569 ขอบเขตของผลิตภัณฑ์ในโครงการนำร่องได้ถูกขยายไปสู่กล้วยหอมสดจากสปป.ลาว ภายใต้รูปแบบดังกล่าว ศุลกากรเหมิงล่าภายใต้ศุลกากรคุนหมิงจะไม่ทำการเปิดตู้สินค้าเพื่อทำการตรวจสอบกักกันสำหรับมะพร้าวสดนำเข้าจากไทยและกล้วยหอมสดจากสปป.ลาวที่ด่านรถไฟโม่ฮานซึ่งเป็นด่านแรกที่นำเข้า แต่จะทำการตรวจสอบความสมบูรณ์ของตู้คอนเทนเนอร์อย่างรวดเร็วและตรวจสอบซีลล็อกตู้ว่าไม่มีการถูกเปิดระหว่างทาง หากไม่พบความผิดปกติจะอนุญาตให้ขนส่งทางรถไฟต่อไปยังนครฉงชิ่ง เมื่อสินค้าถึงนครฉงชิ่งแล้ว บริษัทผู้ประกอบการจะดำเนินการสำแดงสินค้าต่อศุลกากรฉงชิ่งเพื่อรับการตรวจสอบและกักกันสินค้าต่อไป

ทั้งนี้ ศุลกากรได้นำระบบการจัดการ "บัญชีรายชื่อขาว" (White List) มาใช้กับสวนผลไม้และโรงคัดบรรจุในต่างประเทศที่เข้าร่วมโครงการนำร่อง โดยจะคัดเลือกเฉพาะผู้ประกอบการที่มีมาตรฐานการจัดการที่ดีและไม่เคยมีประวัติการตรวจพบศัตรูพืชกักกันที่เป็นอันตรายเข้าร่วมโครงการนำร่อง โดยมีการปรับปรุงข้อมูลแบบพลวัต (dynamic) ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผ่านพิธีการศุลกากร ในขณะเดียวกันก็รับประกันได้ว่าแหล่งที่มาของผลไม้นำเข้าสามารถตรวจสอบย้อนกลับได้และมีคุณภาพ

นายกาน รุ่ย ผู้แทนจากบริษัท New Western Land-sea Corridor Chongqing Intermodal Development จำกัด เผยว่า ในอดีตที่ใช้การขนส่งทางถนน กล้วยหอมจากสปป.ลาวจะถูกขนส่งด้วยรถบรรทุก (รถสิบล้อ) ไปยังด่านชายแดนและต้องรอการตรวจสอบและผ่านพิธีการศุลกากร ก่อนจะเปลี่ยนไปใช้รถขนส่งภายในประเทศเพื่อส่งต่อไปยังนครฉงชิ่ง ซึ่งกระบวนการทั้งหมดใช้เวลา 6 - 8 วัน มีต้นทุนด้านแรงงานและยานพาหนะที่สูง แต่ปัจจุบันการขนส่งด้วยตู้คอนเทนเนอร์ควบคุมอุณหภูมิในห่วงโซ่ความเย็นทางรถไฟเชื่อมต่อรถไฟและการใช้รูปแบบการกำกับดูแลรูปแบบใหม่ กล้วยหอมสดจากสปป.ลาวสามารถเดินทางถึงนครฉงชิ่งได้รวดเร็วที่สุดภายในเวลาไม่ถึง 4 วัน จากนั้นจึงกระจายสู่ตลาดหลักภายในประเทศโดยทันที ซึ่งไม่เพียงจะช่วยลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์อย่างเห็นได้ชัด ยังสามารถรับประกันความสดใหม่ของกล้วยได้ดีขึ้นอีกด้วย

4.6 ศูนย์ตรวจสอบแนวคิด "หลูซานซินกู่" ด้านการเกษตรสมัยใหม่ของมณฑลหูหนาน เปิดตัวอย่างเป็นทางการ

เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2569 ได้มีพิธีเปิดตัวอย่างเป็นทางการของศูนย์ตรวจสอบแนวคิด (Concept Verification Center) หลูซานซินกู่ (Lushan Core Valley) ณ ห้องปฏิบัติการเย่ว์หลูซาน (Yuelu Mountain Laboratory) ในมณฑลหูหนาน นับเป็นแพลตฟอร์มการตรวจสอบแนวคิดเฉพาะทางแห่งแรกของมณฑลหูหนานที่มุ่งเน้นไปที่อุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์และการเกษตรสมัยใหม่ ซึ่งถือเป็นก้าวสำคัญที่แสดงถึงการบรรลุความก้าวหน้าใหม่ในการก่อสร้างระบบการแปลงผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทางการเกษตรของมณฑลหูหนานเป็นผลิตภัณฑ์

การตรวจสอบแนวคิดคืออะไร? แม้ว่ามณฑลหูหนานจะมีพื้นฐานที่แข็งแกร่งด้านนวัตกรรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์และอุดมไปด้วยผลงานวิจัย แต่ในอดีตเมล็ดพันธุ์และเทคโนโลยีใหม่ ๆ หลายอย่าง แม้จะประสบความสำเร็จในการทดลองขนาดเล็กในห้องปฏิบัติการ แต่ก็ยังไม่มีใครกล้าลงทุนสร้างโรงงานโดยตรง ซึ่งเป็นปัญหาใหญ่ที่ขัดขวางการนำผลงานวิจัยไปใช้จริงในภาคสนาม ซึ่งกระบวนการตรวจสอบแนวคิดจะช่วยให้มีการทดลองนำร่องในขนาดเล็กก่อน เพื่อค้นหาจุดบกพร่องและปรับปรุงให้ดีขึ้น ช่วยสนับสนุนให้ผลงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีก้าวข้ามอุปสรรคแรกจากห้องปฏิบัติการสู่ตลาด สามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนของภาคธุรกิจและปูทางสู่ "กิโลเมตรแรก" แห่งการเปลี่ยนผลงานวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้เป็นผลในทางปฏิบัติ

ภายใต้การชี้นำและสนับสนุนของกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมณฑลหูหนาน ห้องปฏิบัติการเย่ว์หลูซานได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยเกษตรหูหนาน และศูนย์นวัตกรรมอุตสาหกรรมเมล็ดพันธุ์เย่ว์หลูซาน จัดตั้งศูนย์ตรวจสอบแนวคิดหลูซานซินกู่เพื่อสร้างวงจรนวัตกรรมแบบครบวงจรที่ประกอบด้วย "การวิจัยพื้นฐาน - การแก้ปัญหาเทคโนโลยี - การตรวจสอบแนวคิด - การทดลองผลิตระดับกลางและพัฒนาให้สมบูรณ์ - การบ่มเพาะอุตสาหกรรม" ผลักดันให้ผลงานวิจัยทางการเกษตรแปลงเป็นผลิตภัณฑ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม่นยำ และรวดเร็ว

ภายในงานยังได้มีการจัดพิธีลงนามข้อตกลงการร่วมสร้างศูนย์การแปลงผลงานวิจัยและประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม การแต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญพิเศษชุดแรก พร้อมทั้งการประกาศรายชื่อโครงการตรวจสอบแนวคิดชุดแรกที่ได้รับการอนุมัติจำนวน 36 โครงการ ซึ่งถือเป็นหมุดหมายที่แสดงให้เห็นว่าศูนย์นี้ได้เข้าสู่ขั้นตอนการดำเนินงานอย่างเป็นรูปธรรมอย่างเป็นทางการ

นางต้วน เหม่ยจวน รองผู้อำนวยการประจำสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาชนบทของคณะกรรมการพรรคคอมมิวนิสต์จีนมณฑลหูหนานและรองผู้อำนวยการห้องปฏิบัติการเย่ว์หลูซาน กล่าวว่า ศูนย์นี้จะยืนหยัดอยู่บนภาพรวมของการพัฒนาการเกษตรสมัยใหม่ของทั้งมณฑล ดำเนินการคัดเลือกผลงานวิจัย การตรวจสอบเทคโนโลยี การขัดเกลาแนวทาง และการบ่มเพาะอุตสาหกรรมอย่างแม่นยำ มุ่งมั่นสร้างแพลตฟอร์มการแปลงผลงานวิจัยทางการเกษตรที่มีความเป็นมืออาชีพ ได้มาตรฐาน และเป็นระบบ

นายหลี่ เจิงหยู ผู้ตรวจการระดับสองของกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมณฑลหูหนาน เน้นย้ำว่า ศูนย์จะยึดถือการนำร่องด้วยแบบอย่างที่โดดเด่น สร้างนวัตกรรมกลไก และเปิดกว้างเพื่อแบ่งปันร่วมกัน แสวงหารูปแบบใหม่ของการแปลงผลงานวิจัยที่ขับเคลื่อนด้วย AI (AI-empowered) อย่างแข็งขัน ลดต้นทุนการลองผิดลองถูกของนวัตกรรมอย่างต่อเนื่อง และมุ่งมั่นสร้าง "ต้นแบบหูหนาน" ด้านการตรวจสอบแนวคิดการเกษตรสมัยใหม่ที่เป็นแบบอย่างสำหรับทั้งมณฑลและมีอิทธิพลในระดับประเทศ

5. การคาดการณ์สถานการณ์การค้าสินค้าเกษตร

5.1 ราคาทุเรียนปรับลดลง ความต้องการของตลาดปรับเพิ่มขึ้น

เมื่อไม่นานมานี้ ประเด็นที่ราคาทุเรียนปรับตัวลดลงอย่างมากได้กลายเป็นกระแสไวรัลบนแพลตฟอร์มโซเชียลมีเดียอย่างต่อเนื่องในจีน โดยมีชาวเน็ตจำนวนมากออกมาแสดงความคิดเห็นว่าตอนนี้พวกเขาสามารถบรรลุ "อิสรภาพในการกินทุเรียน" แล้ว

เมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2569 ผู้สื่อข่าว Guangzhou Information Times ได้ลงพื้นที่สำรวจตลาดสดและซูเปอร์มาร์เก็ตหลายแห่งในเขตไห่จู ของนครกว่างโจว พบว่าทุเรียนหมอนทองจากเวียดนามที่ตลาดค้าส่งผักและผลไม้เจียงหนานมีราคาต่ำสุดเพียง 32 หยวน/กิโลกรัม

ผู้บริหารที่เกี่ยวข้องของซูเปอร์มาร์เก็ตหย่งฮุย (Yonghui) ให้ข้อมูลว่า เมื่อเทียบกับเดือนเมษายนที่ผ่านมา ราคาทุเรียนในตอนนี้ปรับลดลงประมาณร้อยละ 25 ในปีนี้ซูเปอร์มาร์เก็ตหย่งฮุย ได้เพิ่มสัดส่วนการสั่งซื้อตรงจากแหล่งผลิต ตัดคนกลางออกไป ทำให้ราคาโดยรวมถูกกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว โดยยอดขายทุเรียนทั่วประเทศของซูเปอร์มาร์เก็ตหย่งฮุยในเดือนสิงหาคม 2569 เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 20 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว แสดงให้เห็นว่าความต้องการของตลาดเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน

ในขณะที่ ผู้จัดการสาขาของซูเปอร์มาร์เก็ตเชิ่งเจีย (Shengjia) ในเขตไห่จู เผยว่า เมื่อเดือนเมษายนที่ผ่านมา ทุเรียนหมอนทองขายอยู่ที่ 59.8 หยวน/กิโลกรัม แต่ในช่วงกว่าหนึ่งเดือนที่ผ่านมา ราคาลดลงมาเหลือเพียง 39.8 หยวน/กิโลกรัม ซึ่งถือว่าลดลงไปมาก โดยหลังจากที่ราคาปรับลดลง ยอดขายทุเรียนของสาขาเพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 10 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า มีลูกค้ากลับมาซื้อเพิ่มขึ้น และประชาชนจำนวนมากก็ซื้อทุเรียนหลายลูกไปรับประทานในช่วงที่ราคาถูกลง

<u>ราคาทุเรียนบนแพลตฟอร์มซื้อขายสินค้าสดออนไลน์ก็มีการปรับลดเช่นกัน</u>

ในขณะที่ซูเปอร์มาร์เก็ตออฟไลน์เน้นขายในราคาจับต้องได้และเน้นปริมาณ แพลตฟอร์มซื้อขายสินค้าสดออนไลน์ก็ขยับปรับราคาลงตามไปด้วย บนแพลตฟอร์ม Dingdong Maicai ทุเรียนหมอนทองเวียดนามขนาด 1.5 กิโลกรัม จำหน่ายในราคา 65.9 หยวน หรือคิดเป็นประมาณ 44 หยวน/กิโลกรัม ผู้สื่อข่าวสังเกตว่า ทุเรียนหมอนทองขนาด 3 กิโลกรัมในแพลตฟอร์ม Pupu มีราคาประมาณ 48 หยวน/กิโลกรัม แต่หากเข้าร่วมกิจกรรมจับคู่ซื้อ 2 คน (Group Buy) จะประหยัดได้ 40 หยวน เหลือเพียง 108.9 หยวน/ลูก หรือคิดเป็นประมาณ 36 หยวน/กิโลกรัม

การที่ราคาทุเรียนปรับลดลงเนื่องจากมีปริมาณสินค้าที่เข้ามาจำหน่ายในตลาดมากขึ้นจากเดิม ส่งผลให้ราคาปรับลดลงตามกลไกอุปสงค์-อุปทานของตลาด โดยคาดว่าแนวโน้มทุเรียนที่ต้องการส่งออกมาจีนจะปรับเพิ่มขึ้นตามปริมาณผลผลิตของประเทศต่าง ๆ ที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากการขยายพื้นที่เพาะปลูก รวมถึงการที่ประเทศอินโดนีเซียอยู่ระหว่างการขอเปิดตลาดส่งออกทุเรียนผลสดกับจีน ทำให้จะมีผู้เล่นในตลาดเพิ่มขึ้นในอนาคต อย่างไรก็ดี ตลาดจีนยังมีความต้องการบริโภคทุเรียนอยู่มาก โดยเฉพาะเมื่อราคาปรับลดลงผู้บริโภคก็จะตัดสินใจซื้อเพื่อบริโภคง่ายขึ้นและมากขึ้นด้วย